

8. Με τον όγδοο λόγο, οι προσφεύγουσες-ενάγουσες προβάλλουν κατάχρηση εξουσίας.
- Οι προσφεύγουσες-ενάγουσες υποστηρίζουν ότι η εις βάρος τους επιβολή των τόκων υπερημερίας άγει σε αποτελέσματα τα οποία αποκλίνουν εντελώς από τους σκοπούς για τους οποίους έχει εξουσιοδοτηθεί η Επιτροπή να επιβάλει τόκους υπερημερίας.

Προσφυγή της 27ης Μαρτίου 2015 — Ουγγαρία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-139/15)

(2015/C 190/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η ουγγρική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ουγγαρία (εκπρόσωποι: M.Z. Fehér, G. Κοός και A. Pálfy)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει εν μέρει την εκτελεστική απόφαση C(2015) 53 της Επιτροπής, της 16ης Ιανουαρίου 2015, καθόσον με αυτήν αποκλείονται από τη χρηματοδότηση της Ευρωπαϊκής Ένωσης ορισμένες δαπάνες πραγματοποιηθείσες από τα κράτη μέλη με δαπάνη του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Εγγυήσεων (ΕΓΤΕ) και του Ευρωπαϊκού Γεωργικού Ταμείου Αγροτικής Ανάπτυξης (ΕΓΤΑΑ), δεδομένου ότι, όσον αφορά την Ουγγαρία, με την προσβαλλόμενη απόφαση αποκλείεται η χρηματοδότηση της Ένωσης ύψους 11 709 400 ευρώ αναφορικά με το ταμείο αναδιάρθρωσης της ζάχαρης,
- να καταδικάσει στα δικαστικά έξοδα την Επιτροπή.

Λόγοι ακυρώσεως και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής της, η προσφεύγουσα αρνείται την προϋπόθεση που η Επιτροπή θεωρεί ότι τυγχάνει εφαρμογής εν προκειμένω, χωρίς όμως να περιλαμβάνεται ρητώς στην απόφαση που εξέδωσε το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης στις συνεκδικασθείσες υποθέσεις C-187/12 και C-189/12, SFIR κ.λπ., κατά την οποία, προκειμένου να εξετασθεί η δυνατότητα εφαρμογής των εξαιρέσεων που περιέχονται στην απόφαση, κρίσιμος είναι ο χρόνος υποβολής της αιτήσεως περί ενισχύσεως την οποία αφορά η εξαίρεση που περιέχεται στην προσβαλλόμενη απόφαση. Το συμπέρασμα αυτό, κατά την προσφεύγουσα, αφενός, είναι αντίθετο προς τη λογική του προγράμματος αναδιάρθρωσεως, και, αφετέρου, παραγνωρίζει εξ ολοκλήρου την εποχικότητα της παραγωγής ζάχαρης και θέτει εν αμφιβόλω την εφαρμογή των εξαιρέσεων στην πράξη.

Επιπλέον, η προσφεύγουσα υποστηρίζει ότι, ακόμη και αν τελικώς κριθεί ότι είναι ορθή η νομική ερμηνεία της Επιτροπής όσον αφορά τη νομοθεσία περί ενισχύσεως αναδιάρθρωσεως — και ειδικότερα τον χαρακτηρισμό των σιλό — έχει καταδειχθεί η ύπαρξη ερμηνευτικών δυσχερειών, και επομένως, δεδομένης της αβεβαιότητας, η Επιτροπή έπρεπε να είχε ενεργήσει είτε μειώνοντας το ύψος του ποσού που εξαιρέθηκε από τη χρηματοδότηση της Ένωσης, λαμβανομένων υπόψη των εγγενών με το δίκαιο της Ένωσης ερμηνευτικών δυσχερειών, είτε αποκλείοντας εξ ολοκλήρου την εξαίρεση των προαναφερθεισών δαπανών από τη χρηματοδότηση της Ένωσης.

Προσφυγή της 24ης Μαρτίου 2015 — Aurora κατά ΚΓΦΠ — SES-VanderHave (M 02205)

(Υπόθεση T-140/15)

(2015/C 190/21)

Γλώσσα του δικογράφου της προσφυγής: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Aurora Srl (Finale Emilia, Ιταλία) (εκπρόσωπος: L. Buchman, δικηγόρος)

Καθού: Κοινοτικό Γραφείο Φυτικών Ποικιλιών (ΚΓΦΠ)

Αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών: SES-VanderHave NV/SA (Tienen, Βέλγιο)

Στοιχεία σχετικά με τη διαδικασία ενώπιον του ΚΓΦΠ

Δικαιούχος του επίδικου κοινοτικού δικαιώματος επί φυτικής ποικιλίας: Η αντίδικος ενώπιον του τμήματος προσφυγών

Επίδικο κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας: Υπ' αριθ. EU 15118 κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας, ονομασία ποικιλίας M 02205

Προσβαλλόμενη απόφαση: Απόφαση του τμήματος προσφυγών του ΚΓΦΠ της 26ης Νοεμβρίου 2014 στην υπόθεση A10/2013

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση·
- να κηρύξει άκυρο το υπ' αριθ. EU 15118 κοινοτικό δικαίωμα επί φυτικής ποικιλίας·
- να καταδικάσει το ΚΓΦΠ στα δικαστικά έξοδα, περιλαμβανομένων εκείνων στα οποία θα υποβληθούν τυχόν παρεμβαίνοντες.

Προβαλλόμενοι λόγοι

- Παράβαση των άρθρων 6 και 7 του κανονισμού 2100/94·
- Εσφαλμένη ερμηνεία του άρθρου 87, παράγραφος 4, του κανονισμού 2100/94·
- Παραβίαση της αρχής της ασφάλειας δικαίου, καθόσον οι όροι χορηγήσεως κοινοτικού δικαιώματος μεταβλήθηκαν με αναδρομική ισχύ·
- Παραβίαση της αρχής της δικαιολογημένης εμπιστοσύνης·
- Παραβίαση της αρχής της διαφάνειας και προσβολή του δικαιώματος προσβάσεως στα έγγραφα, καθόσον η διαδικασία εξετάσεως δεν διεξήχθη εν πλήρη διαφάνεια και δεν επιτράπηκε στην προσφεύγουσα η πρόσβαση σε έγγραφα θεμελιώδους σημασίας.

Αγωγή της 27ης Μαρτίου 2015 — EFB κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-150/15)

(2015/C 190/22)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Ενάγουσα: European Federation of Biotechnology (EFB) (Λιέγη, Βέλγιο) (εκπρόσωποι: M. Troncoso Ferrer και S. Moya Izquierdo, δικηγόροι)

Καθής: Ευρωπαϊκή Επιτροπή

Αιτήματα

Η ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να κρίνει την αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·
- να υποχρεώσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή να της καταβάλει 39 316,54 ευρώ·
- να καταδικάσει την Ευρωπαϊκή Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.